

МОТИВИ по присъда по ндох №2129/2022 г. по описа на СРС, НО, 104 състав:

Наказателното от общ характер производство е образувано срещу:

1. А. С. Г. за това, че:

1. на 30.05.2021 г., около 20:30 часа - 21:00 часа, в *****отнел чужда движима вещ – мобилен телефон марка „Xiaomi“ модел „Росо М3“ Dual, 64 GB /марка „Шаоми“, модел „Поко М3“ Дуал, 64 ГБ/ на стойност 237,99 лева от владението на А* О. С. с намерението противозаконно да я присвои, като употребил за това сила – Г. издърпал мобилния телефон от ръцете на С. – престъпление по чл.198, ал.1 НК;

2. на 30.05.2021 г., около 21:50 часа, в *****като извършител, в съучастие с Н. Г. М. - извършител, извършил действия на полово удовлетворение с лице от същия пол - А* О. С. - поставил празна бутилка от бира, с надпис „Tuborg“ /„Туборг“/ в ануса му и извършвал движения с нея, докато М. го държал, като е използвана за това сила – А. Г. нанесъл удари спрямо С., като случаят е особено тежък - деянието е извършено след упражняване на продължителен публичен психически тормоз, съпроводен с обиди и удари, спрямо непълнолетно лице, чрез използване на предмет, което мотивирало С. да сложи край на живота си – престъпление по чл.157, ал.7 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК и

3. на 30.05.2021 г., около 22:30 часа, в гр.*****, като извършител, в съучастие с Н. Г. М. - извършител, склонил към самоубийство А* О. С., като извършил действия на полово удовлетворение против волята му в резултат, на което оказал психическо въздействие спрямо С. поради извършените действия на полово удовлетворение против волята му и го мотивирал да вземе решение да сложи край на живота си, като е последвало такова - С. скочил през прозореца на жилището, като деянието е осъществено спрямо непълнолетно лице – Асен О. С., роден на 29.01.2004 г. – престъпление по чл.127, ал.2 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК.

II. Н. Г. М. за това, че:

1. на 30.05.2021 г., около 21:50 часа, в гр.С***** като извършител, в съучастие с А. С. Г. - извършител, извършил действия на полово удовлетворение с лице от същия пол - А* О. С. - държал го, докато Г. поставил празна бутилка от бира, с надпис „Tuborg“ /“Туборг“/ в ануса му и извършвал движения с нея, като е използвана за това сила – А. Г. нанесъл удари спрямо С., като случаят е особен тежък – деянието е извършено след упражняване на продължителен публичен психически тормоз, съпроводен с обиди и удари, спрямо непълнолетно лице, чрез използване на предмет, което мотивирало С. да сложи край на живота си – престъпление по чл.157, ал.7, вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК и

2. на 30.05.2021 г., около 22:30 ч., в гр.*****като извършител, в съучастие с А. С. Г. - извършител, склонил към самоубийство А* О. С., като извършил действия на полово удовлетворение против волята му, в резултат на което оказал психическо въздействие спрямо С. поради извършените действия на полово удовлетворение против волята му и го мотивирал да вземе решение да сложи край на живота си, като е последвало такова - С. скочил през прозореца на жилището, като деянието е осъществено спрямо непълнолетно лице – А* О. С., роден на 29.01.2004 г. - престъпление по чл.127, ал.2 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК

В съдебно заседание участващият по делото прокурор поддържа повдигнатото спрямо подсъдимите обвинение.

Счита обвинението за доказано, както от обективна, така и от субективна страна спрямо двамата обвиняеми с оглед разпитаните множество свидетели, огромния брой събрани писмени доказателства и извършените по ДП, както и в съдебна фаза експертизи.

Моли съдът да признае и двамата подсъдими за виновни по така повдигнатите им обвинения, като с оглед конкретното участие на всеки един от тях, моли спрямо обвиняемия Г. да определи наказания към средата за всяко едно от престъпленията и да приложи съответно чл.23 от НК, а спрямо обвиняемия М. наказанията да бъдат определени към минимума.

Счита, че са налице преобладаващо отегчаващи отговорността обстоятелства и за двамата обвиняеми с оглед ниската възраст на починалото лица, факта, че същите са били под въздействие на алкохол, криминалистичните им регистрации и предишни осъждания, които имат.

Относно веществените доказателства, тези, които са били собственост на починалото лице А* С. следва да бъдат върнати на неговите родители. Тези, които са собственост на двамата обвиняеми и не са послужили за извършване на престъплението също следва да им бъдат върнати, а тези които са послужили за извършване на престъплението следва да бъдат отнети в полза на държавата.

Също така моли разноските да бъдат възложени на тях.

Адв.А., повереник на частните обвинители, намира, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства и изслушаните няколко на брой експертизи се установи по един безспорен и категоричен начин, че двамата подсъдими са извършили деянията, за които са предадени на съд.

Присъединява се изцяло към казано от прокурора, като моли съдът да не взема предвид дадените обяснения на двамата подсъдими, тъй като по начина, по който те бяха изложени се намират в противоречие с всички събрани до този момент, както в досъдебното производство, така и в хода на съдебното следствие гласни доказателства по същество.

Моли съдът да приеме същите като алогични, непоследователни и изложени с една единствена цел да оневинят колкото е възможно според техните представи деянията, които те съвсем съзнателно в условията на

евентуален умисъл за двете деяния по чл.157 и чл.127 от НК са извършили.

Моли съдът да вземе предвид и факта, че с изключителна жестокост са се отнеси тези двама подсъдими към едно непълнолетно момче, което е имало доверие и на двамата, останало е в тяхната компания, и тъй като и двамата подсъдими са доста по-възрастни от него, макар и след употреба на алкохол те е трябвало да си дадат сметка, че издевателстват върху момче, което е в известна степен емоционално, физически не до там стабилно и фактически те по един много жесток начин за един много продължителен период от време са извършвали спрямо това лице всякакви действия с цел да сломят неговата воля, да унижават неговата чест и достойнство, да го докарат до състояние, в което то им се е молило и е искало да го пощадят и да го оставят на мира. В този смисъл моли съдът да кредитира изцяло показанията на свидетелката Д., приятелката на подсъдимия А. Г., които показания са дадени пред съдия още на досъдебното производство.

Моли подсъдимият А. С. Г. да бъде признат за виновен и по трите престъпления, за които той е предаден на съд и да му бъде наложено наказание над средния, предвиден в закона срок, което наказание той да го изтърпи ефективно.

Също така да приложи и разпоредбата на чл.23 от НК и след определяне за всяко едно от двете престъпления на отделно наказание да му наложи едно общо най-тежко от така определените три наказания.

Моли на основание чл. 24 от НК така определеното общо наказание да се увеличи с предвидения в тази разпоредба срок до една втора.

По отношение на другия подсъдим Н. М., който участва в двете престъпления, за които той е предаден на съд по никакъв начин не може да бъде омаловажено и смята, че неговото участие е видно от всички събрани по делото доказателства и не по-малко и моли и за този подсъдим съдът да му наложи наказания за всяко едно от двете престъпления също към средния размер и на основание чл.23 да определи отново едно общо наказание, което общо наказание да е по-голямото от така определеното.

Също така да се върнат веществените доказателства така, както бяха изложени от прокурора.

По отношение на наказанията, моли да бъдат определени при условията на чл. 54 от НК. Също така от така наложените наказания предвид разпоредбите в закона следва да бъде приспаднал срока на задържането такова, каквото те имат всеки един от двамата подсъдими към настоящия момент.

По отношение мярката за неотклонение, моли съдът да потвърди изпълняваните към настоящия момент мерки за неотклонение.

Претендира разноски.

Частните обвинители О. С. и М. П. се присъединиха към адв.А..

Защитникът на подсъдимия Н. Г. М., адв.Д. прави подробен анализ на събраните по делото доказателства като счита, че подсъдимият М. следва да

бъде оправдан.

От извършената съдебно-сексологина експертиза е видно, че М. е хетеросексуален и не проявява хомосексуални наклонности.

С оглед горното, моли съдът да признае за невиновен подсъдимия М..

Подсъдимият Н. Г. М., редовно призован, се явява лично, не се признава за виновен, дава обяснения.

Моли да бъде оправдан.

Защитата на подс.А. С. Г., адв. Й. посочва, че за да бъде осъдено едно лице, обвинението срещу него трябва да бъде доказано по безспорен начин. Какво обаче имаме по делото доказано по безспорен начин? Единствено факта, че за съжаление едно момче се е самоубило и че това момче години преди самоубийството си е имало тежки проблеми в семейната среда. От представените документи от органите по закрила на детето е видно, че той е бягал многократно от къщи, настаняван е в защитено жилище и в рамките на всички тези процедури е установен един тежък разрыв между него и родителите му. Извън това Асен С. е имал проблеми и с алкохола, и с наркотиците, както и е проявявал определен интерес към самоубийствата, видно от намерените в предоставено от него устройство снимки на лица, които си правят разреди на китките и изведнъж, когато това момче за съжаление намира края на живота си се намира прокурор, който има някакво твърде богато, но странно въображение и измисля всичките тези неща, които са написани в обвинителния акт, но не са верни. Интересно е защо красноречието в обвинителния акт не беше пренесено в обвинителната реч на прокурора. Не се спомена нито един конкретен факт, нито едно доказателство, което да потвърди обвинението и това е много лесно разбираемо – такива няма.

Първото обвинение към А. Г. е за престъпление по чл.198, ал.1 от НК, че бил отнел мобилен телефон от А* С. с намерение противозаконно да го присвои и употребил за това сила.

Разпитан е като свидетел А. Ф. С., за който по безспорен начин се доказва, че е заложил телефона в заложни къщи „Доверие“, тоест ако има грабеж финалното действие на това престъпление, финален елемент от фактическия състав е именно продажбата на телефона в заложната къща. Естествено С. през цялото време има качество на свидетел, въпреки, че както по НК, така и по НПК той има право да лъже, защото ако каже истината ще обвини себе си в извършване на престъпление, но това нещо не представлява абсолютно никакъв интерес за представителя на прокуратурата, тъй като през цялото време имаме едно надбягване с времето, целящо двамата обвиняеми да стоят задържани под стража с мисълта, че в един момент ще им омръзне и ще подпишат споразумение с прокуратурата. Това е един характерен стил, който беше нещо често срещано в слава Богу закритите специализирана прокуратура и съд.

В същото време обясненията на А. съвпадат с показанията на свидетеля

Д., който казва „Те са си купили алкохол и са се качили да пият.“. Представете си как едно момче, което е системно тормозено, заплашвано, тласкано към самоубийство и ограбено върви след човека, който е извършил всичките тези престъпления по отношение на него, отива в апартамента и там продължават да пият, нещо което са правили почти през целия ден.

Да не говорим за това, че дори неверните показания на С. не говорят за каквато и да е употреба на сила, защото той казва, че А. бил взел телефона от ръцете на С. – няма удари, няма заплашване, няма нищо.

Второто обвинение за престъпление по чл.157, ал.7 от НК, а именно в съучастие с Н. М. извършил действие на полово удовлетворение с лице от същия пол, поставил празна бутилка от бира с надпис „Туборг“ в ануса му и извършил движения с нея. А. Г. нанесъл удари спрямо С., като случаят е особено тежък – деянието е извършено след упражнене на продължителен публичен тормоз, съпроводен с обиди и удари. Всичко това не се установява от нито едно доказателство по делото, защото имаме поне три медицински експертизи, които категорично заявяват, че в аналната област на С. няма абсолютно никакви увреждания, които да съответстват на въздействие с твърд предмет, какъвто е бутилката от бира. По бутилката от бира с надпис „Туборг“ няма никакви годни ДНК следи не само на подсъдимите, а и не пострадалия. Тогава къде и как е била поставена тази бутилка? Защо няма и пръстови отпечатыци по нея? Има дактилоскопна експертиза, която изслушахме.

И на последно място е обвинението за престъпление по чл.127, ал. 2 НК, че в съучастие с Н. М. склонил към самоубийство А С., като извършил действия на полово удовлетворение против волята му и го мотивирал да вземе решение да сложи край на живота си. Само, че за това няма абсолютно никакви доказателства отново, защото назначената сексологична експертиза показва много ясно, че и двамата подсъдими нямат хомосексуалин наклонности.

По отношение на А. се установява, че няма абсолютно никакви проблеми в интимния си живот. Той има достатъчно добри контакти с момичета, за да му се наложи да си играе с бутилки от бира „Туборг“. Това обаче прокуратурата не пожела да установи по време на досъдебното производство. Същото нежелание се забелязваше и по отношение на това кое би могло да мотивира С. да се самоубие, защото свидетеля Л. Д. казва: „Нямам спомен някой да го е мотивирал“; свидетеля Р. С. „Не са ми известни данни някой да го е карал да скочи.“ И в същото време ние установяваме множество негови проблеми, които могат да доведат до този резултат, но те нямат нищо общо с двамата подсъдими.

Много се залагаше на показанията на свидетелката Д. Г.. Само, че и нейните показания категорично отричат А. да е имал никакви контакти с мъже и да е имал подобни наклонности. Това го установяват и всички свидетели, на които беше зададен този въпрос. Освен това, тя установява по безспорен начин, че А С. е скочил през перваза в момент, в който А. е отишъл до тоалетната, и че връщайки се от тоалетната, когато е разбрал какво

е станало А. е попитал: „Как така?“. Ако е мотивирал някой да се самоубие с кой акъл ще пита после как така той скочи през прозореца.

Отделно от това, по отношение на поведението му Д. Г. каза: „А. се лигавеше, общо взето нищо, което да ме накара да си мисля, че някой там ще пострада. Не помня някой да ми е казал Н. да е държал пострадалия, докато е бил изнасилван с бутилка.“.

И най-странното нещо, което вижда в делото е това, че разпитаните полицейски служители заявили, че според Д. Г. тя била казала на А. С., че болката ще отmine, но срамът оставал за цял живот, история, съшита с бели конци. Г. е разпитвана три или четири пъти включително единия път пред съдия и такъв израз не фигурира в нито един от разпитите ѝ.

Това дело показва как болна амбиция на прокуратурата може да докара нещата до там една житейска трагедия да бъде използвана за това двама души да стоят две години в ареста без да има никакво основание за подобно задържане. По време на досъдебното производство прокуратурата дори тичала пред вятъра само и само, за да влезе по някакъв начин в осеммесечния срок, който позволява задържане в рамките на досъдебното производство. В нарушение на закона не били обсъдени техни доказателствени искания, в нарушение на закона делото било вкарано в съда без да са изтекли сроковете, в които трябва да има произнасяне по тяхното искане и съответно те да реагират на това произнасяне и най-естественото нещо, което може да се случи е съдът да оправдае двамата подсъдими.

Адв.М. изцяло се придържа към казано от колегите ѝ. Счита, че не са виновни.

Подсъдимият А. С. Г., редовно призован, се явява лично, не се признава за виновен, дава обяснения.

Моли да бъде оправдан.

От фактическа страна:

От събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Подсъдимият Н. Г. М., с прякор „Репата“, живеел в гр.*****

Подсъдимите Н. Г. М. и А. С. Г. са близки приятели, а св.Д. Г. била интимна приятелка на подс.А. Г..

Пострадалият Асен О. С. и свидетелите М. С., В. С. и А. С. били приятели.

На 30.05.2021 г., около 17:00 ч., пострадалият А. О. С. бил заедно със свидетелите М. С., В. С. и А. С. на площадка, намираща се между ***** където разговаряли.

Свидетелите В. С. и А. С. отишли до хранителен магазин, находящ се до кръстовището на бул.„А. С.“ и ул.„О.“, където срещнали подс.А. Г., по прякор „Р.“ и св.А. С., по прякор „М.“, с които се познавали. Подс.Г. и св.С. тръгнали

заедно със свидетелите С. и С., които отново се върнали при площадката, където били пострадалият С. и св.С..

Подс.А. Г. започнал да предизвиква Асен С., М. С., В. С. и А. С., като репликите и действията му били насочени и към пострадалия.

Последният не му отвърщал, но подс.Г. избутал С. и той паднал на земята.

Около 20:00 ч. на площадката пристигнали и свидетелите Д. Г. и Х. Т., нейна приятелка.

Подс.А. Г. бил употребил алкохол и се държал агресивно, свалил си гащите. Заповядал на пострадалия С. да си събуе панталоните и казал, че иска да прави секс с пострадалия, на което последният се възпротивил. А.С. държал своя мобилен телефон марка "Шаоми", модел „Поко М3“ Дуал, като подс.А. Г. издърпал телефона от ръцете на пострадалия. Последният си поискал телефона, но подс.Г. не му го върнал.

Подс.Г. накарал свидетелите С., С., С. и пострадалия С. да се построят в редица прави пред него, като им казал: „Сега ще правя сексове с вас!“ и ги попитал толкова ли е страшно да си правят спаринги и да си разменят шамари.

Св.Д. Г. искала да се преоблече, защото била по къси панталони и почувствала, че ѝ става студено, като казала на подс.Г., че ще отиде до дома си, за да се преоблече. Подс.Г. се обърнал към Д. Г. с думите: „Еби си майката – ходи, където искаш“.

Св.Д. Г. се разплакала и се отдалечила до една пейка, където изпушила две цигари, изчаквайки да види дали подс.Г. ще отиде при нея, след което си тръгнала заедно със св.Х. Т..

Подс.А. Г. предложил на останалите, всички заедно, да се качат в апартамента на подс.Н. М.. Заради поведението на подс.А. Г., свидетелите М. С., В. С. и А. С. не се съгласили и си тръгнали.

На площадката останали пострадалият С., подс.Г. и св.А. С.. С. си тръгнал към вкъщи, а с него вървели подс.Г. и пострадалият С., като последният през цялото време се молел на А. Г. да му върне телефона.

Тримата стигнали до заложна къща „Д.“, находяща се в гр.С., бул. „А. С.“ №**, където подс.Г. дал телефона на пострадалия С. на св.А. С. и го помолил да го заложи, тъй като в себе си нямал документ за самоличност. Св.С. заложил телефона на пострадалия, като получил сумата 80 лв., за което бил издаден заложен билет №01500141829/30.05.2021 г.

Св.С. дал сумата от 80 лв. на подс.Г., а последният му дал 40 лв. от нея. След това св.С. си тръгнал.

Подс.А. Г. и пострадалият А. С. тръгнали към дома на подс.Н. М.. Стигнали пред жилищния блок, но нямали в себе си ключ и чип, който да им позволи да отключат входната врата на блока. За това двамата изчакали пред входната врата прибирането на някой съсед.

Св.М. Н. живеела в същия жилищен блок и около 21:00 ч. тя, заедно с нейната приятелка – св.И. Н., се прибирали към жилището ѝ. Видели пред вратата пострадалия С. и подс.Г., който попитал св.Н. дали има чип от входната врата, за да му отвори. Подс.Г. държал в ръката си бутилка уиски.

Св.Н., св.Н., подс.Г. и пострадалият С. се качили заедно в асансьора. Докато пътували в асансьора св.И. Н. забелязала, че С. имал кръв по устата си.

Подс.Г. и пострадалият С. влезли в апартамента на подс.М.. Дватамата подсъдими употребили алкохол.

Около 21:50 ч. св.Д. Г. се разделила със своята приятелка – св.Х. Т., която я оставила със своя лек автомобил в близост до б***и си тръгнала.

Св.Д. Г. се качила в апартамента на подс.М.. Когато влязла в жилището заварила пострадалия А. С., който плачел, а подсъдимите Н. М. и А. Г. не му обръщали внимание. Св.Д. Г. се опитала да разбере защо плаче, но пострадалият С., който не ѝ отвърнал и продължил да плаче. Св. Д. Г. попитала подсъдимите Г. и М., какво се е случило и защо пострадалият С. плаче. Подс.Г. не ѝ отвърнал нищо, а подс.М. ѝ казал, че какво е имало да става е станало.

Подс.Н. М. отишъл в близост до А. С. и го разтърсил с ръце за раменете. Св.Д. Г. накарала подс.М. да остави пострадалия, след което подс.М. седнал на спалнята.

Подс.Г. отишъл до тоалетната.

Тогава пострадалият А. С. се насочил към отворения прозорец, стъпил с левия си крак върху перваза и скочил през през прозореца. При удара в земята, същият починал на място.

Подс.А. Г. и св.Д. Г. се изплашили и бързо напуснали апартамента, заедно с подс.М..

Св.Д. Г. попитала няколко пъти подс.А. Г. какво е станало, докато тя не била с него, но той не ѝ отговорил.

Подс.А. Г. и св.Д. Г. отишли в ж.к.,Л. при св.И. Ш.. Там подс.А. Г. разказал на св.Ш. какво се случило и че първо набил пострадалия, а след това го „чукал“ с бутилка, след което казал на св.Д. Г. да се прибере в къщи, което тя направила.

По доказателствата:

Горната фактическа обстановка се установи от събраните по реда на съдебното следствие доказателства, както следва:

1.частично от обясненията на подсъдими Г. и от обясненията на подс.М.;

2.от показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели О. П. С., М. Е. П., А. Ж. С., В. И. С., М. С. С., М. А. Н., И. К. Н., Д.

А. Г., А. Ф. С., Х. Р. Т., Д. В. К., Л. А. Д., Р. Н. С., К. А. Д., Д. Г. П.; В. Ц. Г.; С. А. С.; П. Л. П. и Л. С. П.;

3.от показанията свидетелите М. С., М. Н., Д. Г., Д. К., Л. Д. и Д. П. , дадени на досъдебното производство и прочетени по реда на чл.281 от НПК;

4.от заключенията на вещото лице М. Г. по съдебно-медицинската експертиза на труп и по допълнителната съдебно-медицинска експертиза, изготвена на досъдебното производство;

5.от заключението на вещите лица Р. Х., Г. Г. и М. Т. по допълнителната съдебно-медицинска експертиза реаутопсия на труп, изготвена на досъдебното производство;

6.от заключението на вещото лице М. К. по съдебно-психиатричната експертиза на св.И. Ш., изготвена на досъдебното производство;

7.от заключението на вещото лице М. К. по съдебно-психиатричната експертиза на подс.А. Г., изготвена на досъдебното производство;

8.от заключението на вещото лице Е. А. по съдебно-медицинската експертиза за идентификация чрез ДНК анализ, изготвена на досъдебното производство;

9.от заключението на вещите лица П. Г., Л. Т. и Б. Б. по комплексната съдебно-психиатрична и психологична експертиза на подс.Н. М., изготвена на досъдебното производство;

10.от заключението на вещото лице С. С. по съдебно-оценителната експертиза, изготвена на досъдебното производство;

11.от заключението на вещите лица В. Х. и Х. М. по съдебно-химическата експертиза на трупа Асен О. С., изготвена на досъдебното производство;

12.от заключението на вещите лица И. Ч. и Г. Т. по ДНК експертизата, изготвена на досъдебното производство;

13.от заключението на вещото лице Петко В. по съдебно-сексологичната експертиза на подс.А. Г., изготвена на съдебното следствие;

14.от заключението на вещото лице Петко В. по съдебно-сексологичната експертиза на подс.Н. М., изготвена на съдебното следствие;

15.от приетите от съда на основание чл.283 от НПК писмени доказателства, събрани по досъдебно производство №848/2021 г. по описа на 03 РУ-СДВР;

16.от писмените доказателства, събрани на съдебното следствие.

При обсъждане на доказателствата:

След преценка на доказателствата по делото, съдът намери противоречия в тяхната съвкупност. Ето защо намира за необходимо да ги обсъжда и анализира поотделно като посочи на кои дава вяра и на кои не.

Съдът не дава вяра на обясненията на подсъдимия Г. за отричането от

негова страна да е извършил грабеж на телефона на пострадалия, тъй като по делото се събраха убедителни доказателства че вещта е отнета чрез физическо насилие, а не му е дадена доброволно от пострадалия.

Съдът кредитира показанията на свидетелите О. П. С., М. Е. П., А. Ж. С., В. И. С., М. С. С., М. А. Н., И. К. Н., Д. А. Г., А. Ф. С., Х. Р. Т., Д. В. К., Л. А. Д., Р. Н. С., К. А. Д., Д. Г. П.; В. Ц. Г.; С. А. С.; П. Л. П. и Л. С. П., които са непротиворечиви относно обстоятелствата, които съдът е приел за безспорно установени по делото и съдържат преки или косвени данни за тези обстоятелства.

Незначителните несъответствия в отделни детайли се дължат на субективните възприятия на свидетелите, поради различните моменти и позиции, в които и от които са наблюдавали събитията, без това да повлиява върху обективността на пресъздаването на фактите.

Съдът отчита и наличието на близките връзки на онези свидетели, с подсъдимите или с пострадалия, но не намира основание да дискредитира техните показания поради наличие на такива близки отношения.

Свидетелските показания са логични, ясни и са в допълваща се взаимовръзка.

Съдът кредитира заключението на експерта С. С. по оценителната експертиза, което е ясно, пълно и съответства, както на събраните гласни, така и на писмените доказателства.

Съдът кредитира заключенията на вещото лице М. Г. по съдебно-медицинската експертиза на труп и по допълнителната съдебно-медицинска експертиза, изготвена на досъдебното производство; на вещите лица Р. Х., Г. Г. и М. Т. по допълнителната съдебно-медицинска експертиза реавтопсия на труп, изготвена на досъдебното производство; на вещото лице М. К. по съдебно-психиатричната експертиза на св.И. Ш., изготвена на досъдебното производство; на вещото лице М. К. по съдебно-психиатричната експертиза на подс.А. Г., изготвена на досъдебното производство; на вещото лице Е. А. по съдебно-медицинската експертиза за идентификация чрез ДНК анализ, изготвена на досъдебното производство;

на вещите лица П. Г., Л. Т. и Б. Б. по комплексната съдебно-психиатрична и психологична експертиза на подс.Н. М., изготвена на досъдебното производство; на вещите лица В. Х. и Х. М. по съдебно-химическата експертиза на трупа А. О. С., изготвена на досъдебното производство; на вещите лица И. Ч. и Г. Т. по ДНК експертизата, изготвена на досъдебното производство.

Вещите лица са изпълнили поставените им от органа на досъдебното производство задачи като са дали ясни, точни и пълни отговори на зададените им въпроси.

Съдът кредитира заключението на вещото лице П.В. по съдебно-сексологичната експертиза на подс.А. Г., изготвена на съдебното следствие.

Видно от това заключение подс.А. С. Г. е от хетеросексуален тип.

Съдът кредитира заключението на вещото лице П. В. по съдебно-сексологичната експертиза на подс.Н. М., изготвена на съдебното следствие.

Видно от това заключение липсват данни, че подс.М. е от хомосексуален тип.

Съдът кредитира и събраните на досъдебното и съдебно производство писмени доказателства.

В заключение съдът намира, че липсват съществени противоречия, които обективно да водят до разколебаване на обвинението относно авторството на деянието или настъпилия престъпен резултат, както и относно причинно-следствената връзка.

Кредитираните от съда доказателства - преки и косвени изграждат ясна картина на фактическата обстановка, като позволяват да се направят категорични изводи относно характера на деянието, причините, довели до извършването му и настъпилите последици.

Тези доказателства категорично сочат и авторството на деянието, като изключват възможността грабежът да е извършен от друго лице.

От правна страна:

От така описаната фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Обект на процесното престъпление са обществените отношения, свързани с правото на собственост.

От ОБЕКТИВНА страна по несъмнен начин се установи от събраните по делото доказателства, че на 30.05.2021 г., около 20:30 часа - 21:00 часа, в гр.*****, подс.А. С. Г. е отнел чужда движима вещ – мобилен телефон марка „Xiaomi“ модел „Poco M3“ Dual, 64 GB /марка „Шаоми“, модел „Поко М3“ Дуал, 64 ГБ/ на стойност 237,99 лева от владението на А. О. С. с намерението противозаконно да я присвои, като употребил за това сила – Г. издърпал мобилния телефон от ръцете на С..

Пострадалият е последвал дееца с цел да си върне отнетата вещ, като е отишъл в дома на подс.М.. След известен престой, в дома на подс.М. е пристигнала св.Д. Г. която е заварила пострадалия да плаче и е станала свидетел на скачането на А.С. през отворения прозорец, което е довело до смъртта на пострадалия.

От субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл, защото подсъдимият А. С. Г. е съзнавал общественотоопасния характер на своето деяние, предвиждал е и е искал настъпването на общественотоопасните последици от него.

Във връзка с гореизложеното, съдът счита, че по настоящето дело от събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства се

установи по несъмнен начин, както от обективна, така и от субективна страна, осъществяването на инкриминирания в обвинителния акт грабеж, извършен от подс.А. С. Г..

От обективна и субективна страна подсъдимият А. С. Г. е осъществил състава на престъпление по чл.198, ал.1 от НК, като деянието е съпроводено с упражняване на психическо и физическо насилие спрямо пострадалия и като последица е довело до самоубийството на пострадалия.

Ето защо съдът призна за виновен подсъдимия А. С. Г. в извършването на престъпление по чл.198, ал.1 от НК.

По обвинението срещу А. С. Г. за това, че на 30.05.2021 г., около 21:50 часа, в гр.*****, като извършител, в съучастие с Н. Г. М. - извършител, извършил действия на полово удовлетворение с лице от същия пол - А.О. С. - поставил празна бутилка от бира, с надпис „Tuborg“ /„Туборг“/ в ануса му и извършвал движения с нея, докато М. го държал, като е използвана за това сила – А. Г. нанесъл удари спрямо С., като случаят е особено тежък - деянието е извършено след упражняване на продължителен публичен психически тормоз, съпроводен с обиди и удари, спрямо непълнолетно лице, чрез използване на предмет, което мотивирало С. да сложи край на живота си – престъпление по чл.157, ал.7 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК, съдът намери, че се явява недоказано от обективна страна по следните причини:

На първо място подс.А. С. Г. е от хетеросексуален тип. Това изключва възможността да изпита полово удовлетворение по гореописания начин.

На следващо място, самият факт на поставянето на празна бутилка от бира, с надпис „Tuborg“ /„Туборг“/ в ануса пострадалия и извършване на движения с нея, остава недоказан. Освен в разпита на св.Д. Г. пред съдия на досъдебното производство, няма никакви други данни за такива действия – нито от гласни, нито от писмени или веществени доказателства и доказателствени средства. В тази насока са изготвени заключения на вещи лица, но от тях не се установява извършването на такива действия.

Но св.Д. Г. не е очевидец, а предава това, което е чула от подс.Г. и което той е разказал на св.Ш..

Ето защо съдът оправда подс.А. С. Г. по обвинението за престъпление по чл.157, ал.7 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК.

По обвинението срещу А. С. Г. за това, че на 30.05.2021 г., около 22:30 часа, в гр.С*****, като извършител, в съучастие с Н. Г. М. - извършител, склонил към самоубийство А. О. С., като извършил действия на полово удовлетворение против волята му в резултат, на което оказал психическо въздействие спрямо С. поради извършените действия на полово удовлетворение против волята му и го мотивирал да вземе решение да сложи край на живота си, като е последвало такова - С. скочил през прозореца на жилището, като деянието е осъществено спрямо непълнолетно лице – А. О.

С., роден на 29.01.2004 г. – престъпление по чл.127, ал.2 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК, съдът намери, че се явява недоказано от обективна страна по следните причини:

На първо място подс.А. С. Г. е от хетеросексуален тип. Това изключва възможността да изпита полово удовлетворение по гореописания начин.

На следващо място, самият факт на поставянето на празна бутилка от бира, с надпис „Tuborg“ /„Туборг“/ в ануса пострадалия и извършване на движения с нея, остава недоказан. Освен в разпита на св.Д. Г. пред съдия на досъдебното производство, няма никакви други данни за такива действия – нито от гласни, нито от писмени или веществени доказателства и доказателствени средства. В тази насока са изготвени заключения на вещи лица, но от тях не се установява извършването на такива действия.

Но св.Д. Г. не е очевидец, а предава това, което е чула от подс.Г. и което той е разказал на св.Ш..

На последно място, от субективна страна липсва пряк или евентуален умисъл у дееца, а именно да цели или да допуска настъпването на противоправния резултат – мотивиране на пострадалия да вземе решение да сложи край на живота си, като е последвало такова - С. скочил през прозореца на жилището.

Ето защо съдът оправда подс.А. С. Г. по обвинението за престъпление по престъпление по чл.127, ал.2 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК.

По обвинението срещу Н. Г. М. за това, че на 30.05.2021 г., около 21:50 часа, в гр*****като извършител, в съучастие с А. С. Г. - извършител, извършил действия на полово удовлетворение с лице от същия пол - А. О. С. - държал го, докато Г. поставил празна бутилка от бира, с надпис „Tuborg“ /“Туборг“/ в ануса му и извършвал движения с нея, като е използвана за това сила – А. Г. нанесъл удари спрямо С., като случаят е особен тежък – деянието е извършено след упражняване на продължителен публичен психически тормоз, съпроводен с обиди и удари, спрямо непълнолетно лице, чрез използване на предмет, което мотивирало С. да сложи край на живота си – престъпление по чл.157, ал.7, вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК, съдът намери, че се явява недоказано от обективна страна по следните причини:

На първо място няма данни, че подс. Н. Г. М. е от хомосексуален тип. Това изключва възможността да изпита полово удовлетворение по гореописания начин.

На следващо място, самият факт на поставянето на празна бутилка от бира, с надпис „Tuborg“ /„Туборг“/ в ануса пострадалия и извършване на движения с нея, остава недоказан. Освен в разпита на св.Д. Г. пред съдия на досъдебното производство, няма никакви други данни за такива действия – нито от гласни, нито от писмени или веществени доказателства и доказателствени средства. В тази насока са изготвени заключения на вещи

лица, но от тях не се установява извършването на такива действия.

Но св.Д. Г. не е очевидец, а предава това, което е чула от подс.Г. и което той е разказал на св.Ш..

Няма никакви доказателства по делото, че подс.Н. Г. М. е държал пострадалия, докато подс.Г. е поставил празна бутилка от бира, с надпис „Туборг“ в ануса му.

Ето защо съдът оправда подс.Н. Г. М. по обвинението за престъпление по чл.157, ал.7, вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК.

По обвинението срещу Н. Г. М. за това, че на 30.05.2021 г., около 22:30 ч., в гр.***** като извършител, в съучастие с А. С. Г. - извършител, склонил към самоубийство А.О. С., като извършил действия на полово удовлетворение против волята му, в резултат на което оказал психическо въздействие спрямо С. поради извършените действия на полово удовлетворение против волята му и го мотивирал да вземе решение да сложи край на живота си, като е последвало такова - С. скочил през прозореца на жилището, като деянието е осъществено спрямо непълнолетно лице – А. О. С., роден на 29.01.2004 г. - престъпление по чл.127, ал.2 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК, съдът намери, че се явява недоказано от обективна страна по следните причини:

На първо място няма данни, че подс.Н. Г. М. е от хомосексуален тип. Това изключва възможността да изпита полово удовлетворение по гореописания начин.

На следващо място, самият факт на поставянето на празна бутилка от бира, с надпис „Туборг“ в ануса пострадалия и извършване на движения с нея, остава недоказан. Освен в разпита на св.Д. Г. пред съдия на досъдебното производство, няма никакви други данни за такива действия – нито от гласни, нито от писмени или веществени доказателства и доказателствени средства. В тази насока са изготвени заключения на вещи лица, но от тях не се установява извършването на такива действия.

Но св.Д. Г. не е очевидец, а предава това, което е чула от подс.Г. и което той е разказал на св.Ш..

На последно място, от субективна страна липсва пряк или евентуален умисъл у дееца, а именно да цели или да допуска настъпването на противоправния резултат – мотивиране на пострадалия да вземе решение да сложи край на живота си, като е последвало такова - С. скочил през прозореца на жилището.

Ето защо съдът оправда подс.Н. Г. М. по обвинението за престъпление по престъпление по чл.127, ал.2 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК.

За прокурора е ръководен чл.246, ал.1 от НПК и той съставя обвинителен акт, когато е убеден, че са събрани необходимите доказателства за разкриване на обективната истина и за повдигане на обвинение пред съда.

Съдът е длъжен да признае подсъдимия за виновен само и единствено, когато обвинението е доказано по несъмнен начин, съгласно чл.303, ал.2 от НПК.

Ако съществува и най-малкото съмнение относно вината на дееца, съдът е длъжен да го признае за невиновен, защото присъдата не може да почива на предположения.

Всяко съмнение относно определен факт, въпреки наличието на противоположно по смисъл съмнение относно наличието на същия факт, съставлява единствено и само предположение относно съществуването на релевантния факт.

Като се установи, че деянията описани в обвинителния акт и съставомерността на престъпление по чл.127, ал.2 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК и престъпление по чл.157, ал.7, вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК не са доказани по несъмнен начин и на основание чл.304 от НПК, съдът призна за невинни подсъдимите А. С. Г. и Н. Г. М. и ги оправда по тези обвинения.

По вида и размера на наказанието на подсъдимия А. С. Г.:

За извършеното от подс.А. С. Г. престъпление по чл.198, ал.1 от НК се предвижда наказание „лишаване от свобода” за срок от три до десет години.

При определяне на вида и размера на наказанието съдът при условията на чл.54 от НК е взел в предвид причините за извършване на деянието, степента на обществена опасност на деянието и дееца и намира, че е налице превес на отегчаващите отговорността обстоятелства. Това е така, поради настъпилата смърт на пострадалия, оказаното върху него психическо и физическо насилие, извън съставомерното отнемане на вещта и непълнолетието на жертвата.

Като смекчаващо обстоятелство съдът цени чистото съдебно минало на дееца към датата на извършеното престъпление, дадените обяснения от подс.А. С. Г. и младата му възраст.

С оглед на горното съдът счита, че по отношение на подсъдимия А. С. Г. следва да се определи наказание „лишаване от свобода” за срок от пет години, което следва да се изтърпи ефективно при първоначален строг режим.

С така определеното по вид и размер наказание на подсъдимия А. С. Г., съдът счита, че ще бъдат постигнати целите на наказването, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК.

По веществените доказателства:

По наличните веществените доказателства, съдът се произнесе както следва:

1. Да се върнат на Н. Г. М. следните веществени доказателства:

- един брой мъжко яке с качулка, един брой шапка с козирка, един брой маска, запечатани с картон серия А 0413665 и СП 305 НЕКД-СДВР;
- два броя ключове, запечатани с картон серия А 0416259 и СП 305 НЕКД-СДВР;
- връзка със седем броя ключове и един брой чип, връзка с два броя чипове, запечатани с картон серия А 0416260 и СП 305 НЕКД-СДВР;
- един брой табакера с четири броя цигари, запечатани с картон серия А 0416261 и СП 305 НЕКД-СДВР;
- 8 бутилки от бира „Пиринско“, бутилка от бира „Каменица“, бутилка от бира „Столично“, 3 бутилки от бира „Хайникен“, бутилка от „Лозова ракия“, 1 бутилка от бира „Младо пиво“.
- стъклена бутилка с надпис върху нея „TUBORG“;
- прозрачна стъклена бутилка от сайдер „Самърсби“;
- бутилка от дезодорант с надпис на него „Victoria“, бяло-син на цвят;
- бял ластичен чаршаф, поставен в хартиен плик;
- парче от червен плат поставено в хартиен плик;
- тюркоазено на цвят покривало за легло от плат;
- суичър, бежов на цвят с качулка, поставен в хартиен плик;
- жълтокафяв на цвят чаршаф;
- кутия с цигари марка „Dunhill“, 1 бр. кутия от цигари марка „Karelia“ и един брой кутийка с листчета за цигари;
- синя на цвят медицинска маска;
- кафява дръжка за врата;
- бяла на цвят с шарени цветчета върху нея хавлиена кърпа;
- един брой синьо-зелена на цвят завивка;
- зелена на цвят, на малки черни точки завивка.

Горните вещи са принадлежали на Н. Г. М. и не са послужили за извършването на престъпление.

2. Да се върнат на О. П. С. и М. Е. П. следните веществени доказателства:

- мобилен телефон марка „Xiaomi“ модел „Росо М3“ Dual, 64 GB /марка „Шаоми“, модел „Поко М3“ Дуал, 64 ГБ с ИМЕИ 860 835 051 964 516;
- черен панталон, черни маратонки, един брой тениска, един брой слипове, един чифт чорапи.

Горните вещи са принадлежали на пострадалия А.О. С. и следва да се върнат на неговите родители.

3. Да се върне на И. Д. А. ЕГН ***** следното веществено доказателство: един брой хард диск Seagate 1000 GB, SN Z4Y8WZH7, запечатано със СП на НИКК-МВР №089. Вещта е предадена от това лице и не

е предмет или средство на престъпление.

4. Да се унищожат като вещи без стойност:

- девет броя угарки от цигари, поставени в хартиен плик и запечатани с картон серия А 0460631 и печат № 306 на НЕКД-СДВР;

- два броя салфетки и един брой медицинска синя маска, запечатани с картон серия А0354637 и печат № 306 на НЕКД-СДВР;
- найлонова опаковка от носни кърпи с надпис „Zewa” и един брой найлонова опаковка от носни кърпи с надпис върху нея „CuCu“, запечатани с картон серия А 0354638 и печат № 306 на НЕКД-СДВР;
- пет броя салфетки от тоалетна хартия с червеникаво кафяви петна по тях, поставени в хартиен плик и запечатани с картон серия А 0454024 и печат № 306 на НЕКД-СДВР;
- найлонова опаковка от сушеница „Baroni“ и един брой телешки колбас на марка „Тамдем“, неразпечатван, запечатани с хартиен плик с картон Серия А 0454026 и СП 306 НЕКД-СДВР;
- гърло от счупена стъклена бутилка и долна част от счупена бутилка от уиски с надпис върху нея „Jim Beam“, запечатани с картон серия А0454028 и печат № 306 на НЕКД-СДВР;
- обтривки, поставени в плик за биологични следи № 0032006 и печат № 306 на НЕКД-СДВР;
- обтривки от подноктесто вещество от лява и дясна ръка на А. О. С., запечатани в плик за биологични следи № 0031607 и печат № 004 на НЕКД-СДВР.

Държавни такси и разноски:

Като взе пред вид, че по делото са направени разноски, то на основание чл.189, ал.3 НПК подсъдимият А. С. Г. следва да заплати по обвинението, по което е признат за виновен по сметка на СДВР разноски в размер на 97,50 (деветдесет и седем лева и петдесет стотинки)лв., както и да заплати по сметка на Софийски районен съд разноски в размер на 20,00 (двадесет лева) лв. и на основание чл.190, ал.2 от НПК да заплати сумата в размер на 5,00 (пет лева) лв. за служебно издаване на изпълнителен лист.

Останалите по делото разноски съдът постанови, че са за сметка на държавата, доколкото касаят обвиненията, по които двамата подсъдими са признати за невинни.